

PAVOL JANÍK

Absolútna privatizácia

Každý štát disponuje dôvernými informáciami o svojich občanoch, ale po 17. novembri 1989 sa aj tento majetok štátu stal predmetom privatizácie, účelovej manipulácie a osobnej diskreditácie. Napríklad – 15 tisíc špičkových agentov F nie je evidovaných v registroch zväzkov. Neprístupný Fond Z obsahuje spravodajské dokumenty týkajúce sa vlád, zákonodarných zborov a generálnych prokuratúr (Československa, Česka a Slovenska). Chartu 77 tvorili najmä niekdajší prominentní predstavitelia Komunistickej strany Československa (KSČ) a spolupracovníci tajných služieb rozličných krajín. Ich materiály im slávnostne odovzdal v apríli 1990 federálny minister vnútra Richard Sacher.

V najrozmanitejších publikáciách sa tvrdí, že generál Alojz Lorenc bol šéfom, náčelníkom či veliteľom Štátnej bezpečnosti (ŠtB). V skutočnosti podobná funkcia vôbec neexistovala a renomovaný kryptológ sa v roku 1985 stal prvým námestníkom federálneho ministra vnútra, celý rezort riadil iba počas neprítomnosti ministra, inak mu NEpodliehali viaceré významné organizačné zložky – 1. správa (rozviedka), 5. správa (ochrana ústavných činiteľov), správa útvarov vyšetrovania ŠtB (bez číselného označenia) a tak ďalej.

Najznámejšie internetové prehliadače v súčinnosti s informačnými agregátmi sústredenými okolo renomovaných pravicových periodík sa na jednej strane stavajú do úlohy hlavných protivníkov publikovania neoverených a nepodložených správ, na druhej strane im poskytujú priestor, keď pseudonymami anonymizovaní prispievatelia označujú známe osobnosti pojmom eštabák (teda príslušník či spolupracovník ŠtB), hoci v oficiálnej dokumentácii Ústavu pamäti národa (ÚPN) sa VÝRAZNE UPOZORŇUJE, že tieto osobnosti sú naopak evidované ako obeť či objekty záujmu ŠtB.

Nehovoriac o tom, že sa vôbec nerieši otázka zodpovednosti za obdobie politického teroru z 1. polovice 50. rokov 20. storočia, KEĎŽE viacerí jeho exponenti sa buď sami stali obeťou vykonštruovaných súdnych procesov, alebo

sa neskôr postavili do prvého radu kritikov režimu a slávnych disidentov. Dokonca akúkoľvek negatívnu zmienku na túto tému – povedzme v súvislosti s generálnym tajomníkom KSČ Rudolfom Slánskym – niektoré kruhy pohotovo interpretujú ako prejav antisemitizmu.

Čo k tomu dodať? Azda si len povzdychnúť, že práve v aktuálnom čase dojemne úzkostlivej ochrany osobných údajov v rámci Európskej únie ešte jasnejšie žiari krištáľový luster lustrácií v členských krajinách formujúcej sa kontinentálnej federácie, ktoré pred niekoľkými desaťročiami patrili do sféry bezpečnostných záujmov Moskvy na základe dohôd víťazných mocností – USA, Veľkej Británie a ZSSR o povojnovom usporiadaní Európy. Na prelome posledných dekád 20. storočia sa ocitli – po krátkej ilúzii veľmocenského vákua – v geopolitickom gravitačnom poli Washingtonu, pričom o ich osude rozhodol generálny tajomník Ústredného výboru Komunistickej strany Sovietskeho zväzu Michail Gorbačov. Ten sa na veľmi stručné obdobie od 15. marca 1990 do 25. decembra 1991 stal prvým a posledným prezidentom ZSSR. Najväčšia krajina na svete sa pod jeho múdrym vedením rozpadla. Nástupnícke štáty upadli do hospodárskeho chaosu a vzájomných sporov, ktoré sa aj v ozbrojenej forme stupňujú už tri desaťročia.

<http://pavoljanik.sk/periodika.html>